
DYJALEKTYCKI (2) *ai*

a oraz e jasne.

sg G f dyjalektycki(e)j (1). ◇ pl N subst dyjalektycki(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „dyjalektyka”; dialecticus Mącz (2) :

Wyrażenia: »podrywki dyjalektyckie« = sofizmaty (1): Dialecticae captiones, Podchwidki/ Podrywki/ Dialektyckie. Mącz 84c.

»nauka dyjalektycka« = dyjalektyka (1): Dialectice disputare, Rządnie á wedle náuki diálektyckiey fie gadać. Mącz 84c.

Cf [DYJALEKTYCZNY]

HJ